Preljuba moja Zofka!

Najiskreneje se Ti zahvaljujem za Tvoje veliko zaupanje. Verjemi, da s Franom globoko sočustvujeva s Teboj in Te imava rada kakor najboljšo sestro. A tudi drugi Te imajo radi, vse Te visoko ceni in spoštuje. Vsi pa se nepopisno veselimo, da se Ti zdravje vrača na bolje. Samo, da boš zopet zdrava, čila, pa se tudi vse drugo preokrene. Le poguma nikari ne izgubi!

Pod križnim ovojem Ti pošiljam

27/6.26

Najlepše pozdrave! Vesel sem, da si zopet na delu, ki je edina tolažba življenja. Zaradi lista opravičam; včeraj sem, žal, pozabil. Tajem me je zbegal. Kdo je P.? P-lj, P-vič, P-šič? P. jih je mnogo! Napiši satire a la Averčenko! Žalostno je, da se zreli možje tako otroško izgube. Jaz bi tem. ne ugodil.

Glede volitve se ne prenagli! Morda se v kratkem - preobrne. Ako bodo nove volitve, bržčas večina ostane zopet doma. Zdaj to presodi sama! B. je prava sodnica. Bodi odločna! Zdrava! Tvoj Fran

Ms 1113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
D77, št. 4

naš ženski zbornik, ki smo ga izdale o priliki naše razstave. Ogromno mojega dela in truda je v njem. Toliko knjig, -časopisov je bilo treba prebirati, toliko pisariti in poizvedovati, da sem dobila vse te podatke! Ti boš morda mogla to presoditi; naše dame pa ne znajo tega ceniti, ker za me ne pišejo. Mnogo mi je pomagal Jan, brez njega bi sploh ne bila spravila tega skupaj. (Tatjana Rozmanova" je on; a to povem samo Tebi zaupno). Franja Miheličeva, Mila Dobova, Vida Dobova, Ivanka Smrekarjeva i.t.d. pa sem jaz. Toliko noćnih ur sva s Francom žrtvovala, da sva zbrala ta material! Seveda članki niso temeljiti, nego so pisani v feljetonističnem stilu, ker drugače bi potrebovala za tako delo več let.

Če si že toliko krepka, da bi mogla knjigo pregledati, ali bi hotela napisati za „Jutro" ali kak drug slovenski list oceno o njej? Mene bi jako veselilo, ker vem, da bi Ti pravo sodila. Samo bi morala takoj Djn. Kramer. jim sporočiti, da napišeš Ti, da ne bo dajal knjige komu drugemu v oceno... Dr. K. Te jako visoko cenim; bila sem pri njem takoj po sprejemu Tvojega pisma, a sem videla, da ji moje posredovanje nepotrebno, ker se je Tvoj rokopis že stavil.

Jako lepo si napisala in se vzi radujemo, da čitamo spet Tvoje ime v listu. Prepričana se, še lepše,

psihološko globlje in še bolj prisrčno bos' pisala sedaj, ko si prebredla vsako duševnega in telesnega trpljenja, si premagala težkoče in ovire ter se dvignila.

Moja Vera se povrči pozno v jeseni enkrat, a vzame, kvala Bogu Slovenca. Bil je ravnatelj Slovenske banke v Beogradu, a vzame odpravnino in si dobi drugo službo. Ker je jako sposoben in priden, mu ji ne bo težko dobiti. Ostane pa kakšen čas v B. Jaz bi sicer dala kakšen kraj kam drugam, ker B. mi ni simpatičen in ga prezirjam popolnoma prav.

Da sem Ti napisala s slušalnjo toliko neprijetnost, me je strašno zbodlo. Moj Bog, toliko sem ji povzročovala, pa nisem vedela pravega. Kaj bo sedaj.

Naša razstava je jako lepa in dela
vtisk največe resnobe in solidnosti.
Tako nepopisno žal mi je, da je
ne boš videla! Kulturni del je prav
dostojen, slovelj Ternegit. Slik ima-
mo okoli 80: od najstarejših sli-
karic (Hermannsthal-Oblakove, Lan-
gusove, Kinlove), pa do najno-
vejših. Vse vodstvo je bilo v
mojih rokah, Kranjina pa je
prevzela Helena Vurnikova, akad.
slikarica, žena arhitekta Vurnika,
roj. Cojzikinja, ki pa govori sloven.
Izredno lepo ga je izpeljala. Ga.
Zlata je bila na razstavi; prve
ji, krasna je. K B. so-bile ga.
Cetkovič, Vlajič, Milena Todorović
in še ena, ime sem pozabila.
Sedaj imamo velike skrbi, da

nam kdaj kaj ne ukrade. Premisli, ej
so nam celo ljubljanske in škofje,
loške nune poslale krasne vezenine,
prapore, mašna oblačila in stare
slike. Klerikalke pa se niso odele.
žile razstave. Odgovorile so samo
na vprašanje, ki ocem jih razposlala
na njihova društva. V zadnjem hipu
sem še dobila nekaj njihovih slik
in knjig. Žavodom je pač v sklad-
no, nko so njihovi prospekti in
statistike na razstavi. Klemenčičeva
mi je obljubila za zbornik članek,
a se je skesala in umaknila. Slo-
venka je bila pod njenim uredništvom
prav dobra, zanca ne vem, v koliko
je to njena zasluga. Ti bi morda
vedela?

Toliko v silni naglici, ker imam
še vedno jako malo časa. A to je moje
zadnje delo v javnosti. Potem se povrnem
svoji familiji. – K dijaškemu kongresu pojdem še.

Pozdravlja in poljubja Te
Tvoja M